

Lieta C-543/23 [Gnattai]ⁱ

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 28. augusts

Iesniedzējtiesa:

Tribunale civile di Padova (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 14. augusts

Prasītājs:

AR

Atbildētāja:

Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (šobrīd –
Ministero dell'Istruzione e del Merito (MIUR))

Pamatlietas priekšmets

Nodarbinātības jomā celta prasība – Valsts dienestā pastāvīgi nodarbināta skolotāja tiesību atzīšana, lai viņa karjeras atjaunošanai tiktu atzīts akreditētā skolā ar noteikta laika darba līgumu nostrādātais laiks.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. pantu iesniegts lūgums interpretēt Savienības tiesības, it īpaši Direktīvai 1999/70 pievienotā Nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulu un vispārējos vienlīdzības, vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principus nodarbinātības jomā.

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Prejudiciālie jautājumi

“1. Vai Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvai 1999/70/EK pievienotā 1999. gada 18. martā noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulas 1. punkts un spēkā esošo [Savienības] tiesību vispārējais diskriminācijas aizlieguma princips nodarbinātības nosacījumu jomā, skatot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā Decreto legislativo n. 297/94 [Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94] 485. pants, kurā tam Suprema Corte di Cassazione [Augstākās kasācijas tiesas] (skat. Cass. S.L. [Kasācijas tiesas Darba lietu palātas] 2019. gada spriedumus Nr. 32386/2019, Nr. 33134/2019 un Nr. 33137) piešķirtajā nozīmē ir paredzēts, ka Legge n. 62/2000 [Likumā Nr. 62/2000] minētajās akreditētajās skolās uz noteiktu laiku nodarbinātie darbinieki karjeras atjaunošanai tiek vērtēti mazāk labvēlīgi nekā Ministero dell’Istruzione e del Merito [Izglītības un nopelnu ministrijas] uz nenoteiktu laiku nodarbinātie darbinieki tikai tāpēc, ka viņi nav izturējuši publisku konkursu vai ir veikuši pedagoģisko darbību juridiski atzītā akreditētā skolā, lai gan akreditētās skolās uz noteiktu laiku nodarbinātie skolotāji atrodas situācijā, kas ir salīdzināma ar valsts skolās uz nenoteiktu laiku nodarbināto skolotāju situāciju attiecībā uz darba veidu un apmācības un nodarbinātības apstākļiem, jo viņi veic tādus pašus darba pienākumus un ar tādām pašām disciplinārajām, pedagoģiskajām, metodoloģiski–didaktiskajām, organizatoriski–sociālajām un pētnieciskajām prasmēm, kuras iegūtas, uzkrājot didaktisko pieredzi, kas tajos pašos valsts tiesību aktos tiek atzīta kā identiska pieņemšanai darbā uz nenoteiktu laiku, izmantojot pastāvīgos piemērotības sarakstus, kas tagad ir pakļauti izsmelšanai (skat. Decreto–legge n. 255/2001 [Dekrētlikuma Nr. 255/2001] 2. panta 2. punktu)?

2. Vai, piemērojot Direktīvu 1999/70, spēkā esošo [Savienības] tiesību vispārējie vienlīdzības, vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principi attiecībā uz nodarbinātību, kas nostiprināti arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, ECPAK 14. pantā (saistībā ar ESPH 52. pantu), 1961. gada 18. jūnijā apstiprinātajā Eiropas Sociālajā hartā, LESD 157. pantā un Direktīvās 2000/43/EK un 2000/78/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tiesību normu kā Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants, saskaņā ar kuru, lai noteiktu atalgojumu karjeras atjaunošanai, tiek ņemts vērā tikai darba stāžs tās pašas ministrijas pakļautībā vai arī licencēto skolu, pielīdzināto skolu, subsidēto skolu vai papildskolu, tautas skolu un meiteņu izglītības iestāžu pakļautībā, izturoties mazāk labvēlīgi un diskriminējot karjeras atjaunošanā (ko veic pēc pieņemšanas darbā Izglītības un nopelnu ministrijā ar pastāvīgu līgumu) akreditētajās skolās uz noteiktu laiku nodarbinātos skolotājus, kuriem netiek atzīta papildu atlīdzība saistībā ar darba stāžu, kas turpretim tiek izmaksāta valsts skolu, pašvaldību skolu, licencēto skolu, pielīdzināto skolu, subsidēto skolu vai papildskolu, tautas skolu un meiteņu izglītības iestāžu uz noteiktu laiku nodarbinātajiem skolotājiem, kuri atrodas salīdzināmā situācijā ar akreditēto skolu skolotājiem attiecībā uz darba veidu, funkcijām, pakalpojumiem un profesionālajiem pienākumiem, kā arī ar akreditēto skolu skolotājiem, kas

minēti Likumā Nr. 62/2000, attiecībā uz apmācības un nodarbinātības nosacījumiem, jo viņi veic tādus pašus uzdevumus un, uzkrājot pedagoģisko pieredzi, iegūst tādas pašas disciplinārās, pedagoģiskās, metodiski–didaktiskās, organizatoriski–sociālās un pētniecības prasmes kā akreditēto skolu skolotāji?

3. Vai Direktīvai 1999/70 pievienotā 1999. gada 18. martā noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulas 1. punktā minētais jēdziens “salīdzināms pastāvīgs darba ņēmējs” un pašreiz spēkā esošo [Savienības] tiesību vispārējie vienlīdzības, vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principi nodarbinātības jomā, kas nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar darba stāža piemaksu atzīšanu akreditētajās skolās uz noteiktu laiku nodarbināto darbinieku darba pieredze ir jāpielīdzina pakalpojumiem, ko sniedz valsts skolās, licencētajās skolās, pielīdzinātajās skolās, tautas skolās, subsidētajās skolās vai papildskolās, kā arī meiteņu izglītības iestādēs, jo šie skolotāji veic tādus pašus uzdevumus, viņiem ir tādi paši profesionālie pienākumi un tādas pašas disciplinārās, pedagoģiskās, metodiski–didaktiskās, organizatoriski–sociālās un pētniecības prasmes?

4. Vai gadījumā, ja tiek konstatēta Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. panta nesaderība ar [Savienības] tiesību aktiem, Eiropas Savienības Pamattiesību harta uzliek valsts tiesai pienākumu nepiemērot pretrunā esošo valsts tiesību avotu?”

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Padomes Direktīvai 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) pievienotā 1999. gada 18. martā noslēgtā UNICE, CEEP un EAK pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku (turpmāk tekstā – “pamat nolīgums par darbu uz noteiktu laiku”) 4. klauzula

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants (vispārējie vienlīdzības, vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principi nodarbinātības jomā)

2011. gada 8. novembra spriedums, *Rosado Santana* (C-177/10, EU:C:2011:557)

2012. gada 18. oktobra spriedums, *Valenza u.c.* (C-302/2011, EU:C:2012:646)

2013. gada 7. marta rīkojums, *Bertazzi u.c.* (C-393/11, EU:C:2013:143)

2014. gada 4. septembra rīkojums, *Bertazzi u.c.* (C-152/14, EU:C:2014:2181)

2018. gada 20. septembra spriedums, *Motter* (C-466/17, EU:C:2018:758)

2019. gada 20. jūnija spriedums, *Ustariz Aróstegui* (C-72/18, EU:C:2019:191)

Atbilstošās valsts tiesību normas

Decreto legislativo del 16 aprile 1994, n. 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado [1994. gada 16. aprīļa Likumdošanas dekrēts Nr. 297 par vienotu piemērojamo tiesību normu tekstu attiecībā uz pedagoģisko darbību un attiecībā uz visu veidu un visu līmeņu skolām] (*GURI* Nr. 115, 1994. gada 19. maijs, *S.O.* Nr. 79)

485. pants: “1. Vidusskolu un mākslas skolu pedagoģiskajam personālam pakalpojumi, kurus šis personāls ārstata pedagoga statusā sniedzis iepriekš minētajās valsts skolās un tām pielīdzinātās skolās, tostarp ārzemēs, juridiskiem un ekonomiskiem mērķiem tiek atzīti par štata pedagoga statusā sniegtiem pakalpojumiem, [...] 2. Tādiem pašiem mērķiem un tādā pašā apjomā, kā minēts 1. punktā, šajā pašā punktā minētajam personālam tiek atzīti pakalpojumi, kas sniegti valsts meiteņu izglītības iestādēs, un štata un ārstata pamatizglītības pedagoga statusā – valsts pamatskolās vai licencētajās pamatskolās, tostarp iepriekš minētajās izglītības iestādēs un ārzemju skolās, kā arī tautas skolās, subsidētajās skolās vai palīgskolās. 3. Pamatskolu pedagoģiskajam personālam tādiem pašiem mērķiem un tādās pašās robežās, kā noteikts 1. punktā, tiek atzīti štata pedagoga statusā sniegtie pakalpojumi valsts pamatskolās vai valsts meiteņu izglītības iestādēs, vai licencētajās skolās, valsts vai pielīdzinātās vidusskolās un mākslas vidusskolās, tautas skolās, subsidētajās skolās vai palīgskolās [...]”.

Legge del 10 marzo 2000, n. 62 – Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all'istruzione [2000. gada 10. marta Likums Nr. 62 par skolu vienlīdzības noteikumiem un noteikumiem par tiesībām mācīties un izglītoties] (*GURI* Nr. 67, 2000. gada 21. marts):

1. panta 2. un 4. punkts: “2. Akreditētās skolas visiem spēkā esošo likumu mērķiem, it īpaši attiecībā uz atļauju izsniegt izglītības dokumentus ar juridisku spēku, ir nevalstiskas izglītības iestādes, tostarp pašvaldību izglītības iestādes, kas, sākot no pirmsskolas izglītības iestādēm, atbilst vispārējiem izglītības noteikumiem, atbilst ģimeņu izglītības pieprasījumam un atbilst 4., 5. un 6. punktā minētajām kvalitātes un efektivitātes prasībām. [...] 4. Vienlīdzība tiek atzīta skolām [...] kuras atbilst šādām prasībām [...]: [...] g) kvalificēts pedagoģiskais personāls; h) individuāli darba līgumi ar vadošajiem darbiniekiem un pedagogiem, kas atbilst valsts koplīgumiem nozarē. [...]”.

Decreto-legge del 3 luglio 2001, n. 255 – Disposizioni urgenti per assicurare l'ordinato avvio dell'anno scolastico 2001/2002 [2001. gada 3. jūlija Dekrētlikums Nr. 255 par steidzamiem noteikumiem, lai nodrošinātu sakārtotu 2001./2002. mācību gada sākumu], kas ar grozījumiem pārveidots ar *Legge del 20 agosto 2001, n. 333* [2001. gada 20. augusta Likumu Nr. 333] (*GURI* Nr. 193, 2001. gada 21. augusts):

2. panta 2. punkts: “[..] Likumā [Nr. 62/2000] minētajās akreditētajās skolās kopš 2000. gada 1. septembra sniegtie mācību pakalpojumi tiek vērtēti tāpat kā valsts skolās sniegtie pakalpojumi. [..]”.

Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs strādāja akreditētā skolā ar pieciem uz noteiktu laiku noslēgtiem līgumiem, sākot no 2002./2003. mācību gada līdz 2007. gada 31. augustam.
- 2 2008. gada 1. septembrī *Ministero dell'Istruzione* [Izglītības ministrija] viņu pieņēma pastāvīgā darbā, izmantojot tā sauktos izsmelšanai pakļautos piemērotības sarakstus. Nosakot atalgojuma pakāpi, viņam netika atzīts darba stāžs par akreditētā skolā nostrādātajiem gadiem, jo Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pantā ir noteikts, ka karjeras atjaunošanai un līdz ar to sākotnējās atalgojuma pakāpes noteikšanai ir izmantojami tikai pakalpojumi, kas sniegti valsts skolās un privātajās licencētajās skolās, pielīdzinātajās skolās, subsidētajās skolās, palīgskolās vai tautas skolās un meiteņu izglītības iestādēs.
- 3 Prasītājs iesniedzējtiesā izvirza jautājumu par minētā noteikuma pretrunu ar pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulu un ESPH 20. un 21. pantu saistībā ar iespējamu diskrimināciju un nepamatotu nevienlīdzīgu attieksmi.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 4 Prasītājs apgalvo, ka viņam ir tiesības, lai viņa darba stāža aprēķinā tiktu atzīti laikposmā no 2002. līdz 2007. gadam sniegtie pakalpojumi, jo viņš mācīja akreditētā skolā no 2002. gada 16. septembra, tas ir, laikā, kad saskaņā ar Likumu Nr. 62/2000 privātas licencētās skolas un pielīdzinātās skolas jau bija apvienotas vienīgajā “akreditēto” skolu kategorijā, kuras likumdevējs uzskatīja par salīdzināmām savā starpā un ar valsts skolām. Tātad Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pantā ietvertā atsauce par “licencētajās” pamatskolās un “pielīdzinātajās” vidusskolās, kas tagad ir atceltas, sniegto pakalpojumu atzīšanu būtu jāpiemēro tām skolām, kuras tagad tiek sauktas par “akreditētajām” skolām.
- 5 Prasītājs uzskata, ka vēlākā Likumdošanas dekrēta Nr. 255/2001 2. pants pierāda Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. panta “novecojušo” raksturu. Likumdošanas dekrēta 297/94 485. panta neatjaunināšana būtībā nozīmē, ka mācību pakalpojumi akreditētajās skolās tiek uzskatīti par identiskiem valsts skolu noteikta laika darbinieku sniegtajiem pakalpojumiem, lai viņus varētu pieņemt pastāvīgā darbā (bez konkursa) Izglītības ministrijā, un par pilnīgi nesalīdzināmiem, lai noteiktu viņu atalgojuma pakāpi, uzsākot darbu ar pastāvīgu līgumu tajā pašā ministrijā.
- 6 Tomēr pēc prasītāja ieskata, akreditētajās skolās sniegtie pakalpojumi ir vēl kvalificētāki nekā valsts skolu vai citu Likumdošanas dekrētā Nr. 297/94 minēto skolu darbinieku sniegtie pakalpojumi, jo, lai varētu mācīt ar līgumu uz noteiktu

laiku pašreizējās akreditējās skolās, saskaņā ar Likuma Nr. 62/2000 1. panta 4. punktu ir obligāti jābūt arī kvalifikācijai, savukārt, pieņemšanai darbā uz noteiktu laiku valsts skolās vai privātajās licencētajās skolās, subsidētajās skolās, palīgskolās vai tautas skolās pietiek ar vidusskolas atestātu. Tāpēc visu to skolotāja zināšanu un profesionalitātes novērtēšana, kas pamato tiesības uz attiecīgajām darba stāža piemaksām, būtu it īpaši piemērojama tieši akreditēto skolu skolotājiem, kuri turpretim no tās negūst pat ne daļēju labumu.

- 7 Izglītības ministrija neapstrīd, ka skolotāju sniegtie pakalpojumi akreditētajās skolās ir tādi paši kā tie, kas tiek sniegti valsts skolās un citās minētajās kategorijās. Tomēr tā uzsver, ka Likumdošanas dekrēta 297/94 485. pants nav saskaņots ar Likumu Nr. 62/2000 un tādēļ joprojām tiek ņemti vērā tikai “licencētajās [...] pielīdzinātajās” skolās sniegti pakalpojumi, savukārt pakalpojumi, kas sniegti jaunajās “akreditētajās” skolās, kuras izveidotas 2000. gadā un kurās ir apvienotas licencētās un pielīdzinātās skolas, netiek ņemti vērā. Šis koordinācijas trūkums saskaņā ar pašreizējiem tiesību aktiem neļauj piešķirt akreditēto skolu skolotājiem nekādu darba stāža piemaksu par pirms pieņemšanas pastāvīgā darbā sniegtajiem pakalpojumiem salīdzinājumā ar skolotājiem, kuri ir snieguši tādus pašus pakalpojumus (un līdz ar to ieguvuši tādu pašu darba pieredzi) ar pastāvīgiem līgumiem valsts skolās pēc publiska konkursa izturēšanas vai ar noteikta laika līgumiem bijušajās licencētajās vai pielīdzinātajās skolās, tautas skolās, subsidētajās skolās vai palīgskolās un izglītības iestādēs.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 8 *Corte di Cassazione* [Kasācijas tiesa] atzina, ka akreditētās skolas visos aspektos ir pielīdzināmas valsts skolām, tomēr izslēdza no darba stāža aprēķina tajās nostrādāto laiku pirms stāšanās pastāvīgā darbā, interpretējot Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pantu, jo dažādās darbā pieņemšanas metodes vien jau parāda attiecīgo skolotāju juridiskā statusa nevienādīgumu (*Cass.* Nr. 32386/2019; *Cass.* Nr. 33137/2019 un *Cass.* Nr. 33134/2019).

Turklāt pamatlīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulā ietvertā diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums nav saskatāms, “jo salīdzināmība ir jāizslēdz saistībā ar darba attiecībām, kuras noris dažādu darba devēju pakļautībā un kuras ir pakļautas atšķirīgiem noteikumiem attiecībā uz to dibināšanu un pārvaldību” (*Cass.* Nr. 25226/2020). Tādā pašā nozīmē ir lēmumi arī *Corte Costituzionale* [Konsitucionālā tiesa] (*Corte Cost.* Nr. 18/2001).

- 9 Tiesa jau ir norādījusi, ka diskriminācijas aizliegums, kas ieviests ar pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulu, izslēdz jebkādu nevienlīdzīgu attieksmi pret noteikta laika darba ņēmējiem, kura nav objektīvi pamatota ar precīzu un konkrētu atšķirošu elementu esamību attiecībā uz veikto pienākumu un funkciju raksturīgajām iezīmēm.

Līdz ar to rodas jautājums par to, vai Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants, kā to interpretējusi *Corte di Cassazione*, atbilst Savienības tiesībām, jo

šajā lietā ir skaidrs, ka nav nekādas atšķirības starp valsts skolās ar pastāvīgu līgumu strādājošu skolotāju un akreditēto skolu uz noteiktu laiku nodarbinātu skolotāju, kāds ir prasītājs, funkcijām, izglītību, veikto darbu un profesionālajiem pienākumiem.

- 10 Proti, atbildētāja ministrija neapstrīd to, ka prasītāja veiktā pedagoģiskā darbība uz noteiktu laiku attiecīgajā akreditētajā skolā bija pilnībā identiska darba pienākumu un līgumsaistību ziņā salīdzinājumā ar valsts skolās pastāvīgi strādājošo kolēģu sniegto mācību pakalpojumu.
- 11 Ir jāizslēdz arī situāciju nesalīdzināmība, jo Itālijas likumdevējs Likuma Nr. 62/2000 1. pantā atzīst akreditēto skolu skolotāju sniegto pakalpojumu līdzvērtību ne tikai attiecībā uz izsniegto izglītības dokumentu, bet arī attiecībā uz sniegto izglītības pakalpojumu kvalitāti, kā arī šajās skolās gūtās darba pieredzes pilnīgu atbilstību iekļaušanai vai virzībai pastāvīgajos piemērotības sarakstos (Likumdošanas dekrēta Nr. 255/2001 2. pants).
- 12 Tikpat nenozīmīgs ir iepriekšējā darba devēja, pie kura tiek gūta pedagoģiskā pieredze, privātais raksturs. Ja no darba stāža izrietoša augstāka profesionalitāte, kas attaisno attiecīgās darba stāža piemaksas, būtu bijusi saistīta ar darba devēja – publisko vai privāto – juridisko raksturu, piemēram, ja Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants būtu bijis vērsts uz *MIUR* [Izglītības ministrijas] darbinieku lojalitātes veidošanu vai valsts skolu nozares specifisko īpašību uzlabošanu, tiesību normā būtu ņemti vērā tikai *MIUR* pakļautībā vai valsts skolās sniegtie pakalpojumi.
- 13 Tāpat iespējamā prasība ņemt vērā tikai darbību, ko veic atlasī izturējušie kandidāti, nešķiet savienojama ar Itālijas likumdevēja lēmumu atzīt valsts skolu noteikta laika skolotāju uzkrāto darba stāžu, kuriem, lai viņi varētu strādāt skolotāju aizstājēju statusā, ir tikai jāpieprasa iekļaušana piemērotības sarakstos, kam nav nepieciešama ne publiska konkursa izturēšana, ne kvalifikācijas iegūšana.

Turklāt arī izglītības iestādēs un licencētajās skolās, papildskolās, subsidētajās skolās un tautas skolās skolotāji tiek pieņemti darbā bez iepriekšējas konkursa procedūras izturēšanas.

- 14 Diskrimināciju salīdzinājumā ar pastāvīgajiem valsts civildienesta ierēdņiem nevar attaisnot arī tikai ar bažām palielināt valsts izdevumus.
- 15 Tāpēc šī tiesa uzskata par nepieciešamu izvirzīt prejudiciālu jautājumu par Eiropas tiesību interpretāciju saskaņā ar LESD 267. pantu, lai pārlicinātos, vai šīs tiesības pieļauj vai nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants, ar kuru karjeras atjaunošanas nolūkā tiek diskriminēti uz noteiktu laiku nodarbinātie akreditēto skolu skolotāji salīdzinājumā ar valsts skolu pastāvīgajiem skolotājiem, lai gan augstākai profesionalitātei, kas izriet no darba stāža, nav nekāda sakara ar iepriekšējā darba devēja darbā pieņemšanas metodēm vai, vēl jo vairāk, ar tā privāto vai publisko juridisko raksturu, kā to pierāda arī

fakts, ka likumdevējs atzīst pedagoģiskā darba pieredzi, kas gūta meiteņu izglītības iestādēs un privātajās licencētajās skolās, pielīdzinātajās skolās, subsidētajās skolās, palīgskolās un tautas skolās, kurās skolotāji varētu būt strādājuši pirms darba uzsākšanas ar pastāvīgu līgumu.

- 16 Šis strīds par uz noteiktu laiku nodarbināto darba ņēmēju nodarbināšanas ekonomiskajiem nosacījumiem, kad viņi tiek pieņemti darbā par valsts civildienesta ierēdņiem, neapšaubāmi ietilpst “Savienības tiesību īstenošanas” jomā saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 51. panta 1. punktu.

Tāpēc vienlaicīgi ir jāizskata arī jautājums par to, vai Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants atbilst vispārējiem vienlīdzīgas attieksmes, vienlīdzības un diskriminācijas aizlieguma principiem nodarbinātības nosacījumu jomā, kas tagad ir nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, tāpēc, ka attiecīgā tiesību norma izslēdz darba stāža atzīšanu, pat daļēju, tikai akreditētajās skolās uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darbiniekiem.

- 17 Proti, pedagoģiskā pieredze, kas iegūta pie citiem darba devējiem pirms stāšanās valsts civildienestā, akreditēto skolu darbiniekiem ir tieši tāda pati, vai pat lielāka, kā tā, kas iegūta citās privātskolās, jo akreditētajās skolās var strādāt tikai “g) kvalificēts pedagoģiskais personāls; [ar] h) individuāliem darba līgumiem ar vadošajiem darbiniekiem un pedagogiem, kas atbilst valsts koplīgumiem nozarē”. Savukārt Likumdošanas dekrēta Nr. 297/94 485. pants atzīst tikai pakalpojumus, kas sniegti par akreditētajām izglītības iestādēm “vājākas” pakāpes izglītības iestādēs, jo no visām tajā minētajām skolām tikai pielīdzinātajās skolās ir nepieciešama kvalifikācija, lai varētu veikt pedagoģisko darbību.
- 18 Minētajos apstākļos šī tiesa uzskata, ka ir nepieciešams Tiesas interpretējošs nolēmums. Tā varēs apmierināt prasītāja prasījumus tikai gadījumā, ja valsts tiesiskais regulējums ir pretrunā ar Savienības tiesību aktu interpretāciju.